

Poznamo te, pisan ptič, ki se skrivaš za krojačem in zidarjem — vendar pa si še premalo prekanjen!

Koj sprva pribijemo, da nista pisala onega članka nobeden podpisanih, niti »krojač«, niti »zidar«, ker tega nista zmožna, akoravno prebirata slovenski nemškutarski list »Štajerc«. Pustimo za trenotek ta dva agitatorja »Štajerčeva« spred oči, da posvetimo, kot še nikdar, pravemu povzročitelju imenovanega članka, kakor si zasluži.

Tvoj lastni članek, kojega, da milo sodimo, če ga nisi sam pisal, si vsaj v tej obliki povzročil, — te naj pobije od misli do misli.

Torej tudi ti pozdravljaš »Štajerca« na Anovskih tleh? In pri tem početju te ne polije rudečica sramote? — Če bi delali tvojega stanu tako — o, tedaj joj slovenskemu dobremu ljudstvu! In »Slov. Gospodar« in »Naš Dom« ti nista nič mar, ki zagovarjata tudi tvoj stan napram »Štajerčevim« napadom? Resnice ne govoriš, ako praviš, da dobivajo ljudje tukaj »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom« le zastonj. Gotovo je, da naroča slov. kat. politično društvo Št. Lenarčkega okraja le sedem izvodov imenovanih dveh časnikov za naš kraj, dočim prihaja k sv. Ani vendar-le, prosim slavno uredništvo »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, koliko komadov teh dveh časnikov? In čeprav bi bili taki dobrotniki, kakor za nekatere vemo drugod, ki bi plačevali ljudstvu »Slov. Gospodarja«, ali te to v oči bode? Živijo taki prijatelji ljudstva — pa ti nisi med temi, ako tako pišeš o »Slov. Gospodarju« in »Našem Domu« v nam sovržen list.

In no, da se še nadalje ukvarjamo s tvojim izrodokom, kojemu si dal »Štajerca« za plenice in omislil »krojača« in »zidarja« za botra, vedi, da nekateri naših zasleplencev dobivajo te plenice — »Štajerca« — v koje si položil ti svoje duševno posili-dete, le vsiljene, in »Štajerc«, ta nepridiprav, se bo obrisal, ako ne sprejme od nekaterih dolžne mu letnine! Vsaj številka 3. t. l. »Štajerčeva« je kazala več modrih križcev v znamenje, da še dotični ni plačal lista, in tudi položnice so bile temu listu dodane za one, kateri se naročnine niso poravnali, četudi se marsikateri ni naročil na »Štajerca«, ampak »Štajerc« na njih. Torej g. dopisnik —? Če tedaj marsikateri, ki ni naročil tega zloglasneža pa bi ga moral vendar-le plačati, pokaže »Štajercu« duri, še me bo straha, da bo naš pismonoša moral močno »švicati«, ko bode dostavljal pošne pošiljatve. Dopisnik poznani! Če praviš, da občinski predstojniki nimajo miru — da dostavim — radi svojega nemškovanja v uradih svojih slovenskih občin, se to pač pravi, da ti odobruješ njih postopanje in ljubkuješ z njihovim nemškim — in sicer s kozli posejanim — uradnim jezikom. Živijo tak narodnjak tvoje vrste — ali kaj še! Slovenija mila, zakrij si lice in obraz in jokaj bridko nad izgubljenim sinom!

Kaj pa ti je storil tisti, kojega napadaš v »Štajercu«? Očividno si hotel vdariti po onem, kateri je v »Slov. Gospodarju« poročal, da agitujeta za »Štajerca« neki krojaški in zidarski mojster tukaj. Ali se je ta poročevalec s tem doteknil le v pičici tudi kako tvoje osebe? Nadalje: Domača duhovnika se trudita omejiti razširjanje protivernih spisov in listov, ti pa se še ogrevaš za »Štajerca« in ga s svojim neumnim pisarjenjem posredno in neposredno priporočaš?! Kaj stikaš, kaj rovlješ in ruješ proti domači duhovščini? In brate, še nekaj: Ker se bere iz tvojega članka v »Štajercu«, da si se nekaj latinščine učil, smem ti prisojati, da se je toliko veš, da me razumeš, ako ti konečno kličem: »Si tacuisses, philosophus mansisses«, ali da ti tiho na uho povem:

„Če bi tiho bil,
Bi te ne b' pobil!“

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Na graškem vseučilišču je bil danes promoviran doktorjem prava gosp. Vladimir Sernec, sin znanega slovenskega odvetnika v Mariboru. Imenovani je prvi doktor iz slovenskih paralelk v Mariboru.

V Marenbergu se naseli kot odvetnik g. dr. Franjo Pikel, sedaj v Kozjem.

Umrli so: Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. župan g. Mravlag, star 52 let. — V Ptuj nekdanji župan Ernst Ekl.

Mariborski Slovenci v Št. Ilj! V nedeljo dne 2. svečana je v Št. Ilju narodna veselica. Kakor se nam poroča, se je udeležijo tudi Slovenci iz krajev graške škofije. Zato pa: Mariborski Slovenci, v nedeljo v Št. Ilj!

V Št. Jungerti pri Celju so našli v gozdu posestnika Erjavca, kjer so grabili steljo, osem pravih, lepih gob. Seveda je bilo to pred snegom.

Iz Gočove nas prosi mladenič Kramberger, katerega tako grdo in srdito napada zadnji čas ptujski »Štajerc«, naj potrdimo, da ni on pisal v naš list poročila o slavnosti benediktinskih fantov, kar mu seveda radi potrdimo.

Sv. Vid pri Ptuj. Pristaši Šošteričevi se trudijo, da bi se zadnje občinske volitve zopet ovrgle. Pozor torej, zavedni slovenski občani!

Ptujška gora. Nemškutarska stranka že z vsem trudom dela, da bi zmagala pri občinskih volitvah, ki bodo dne 10. februar. Slovenci, na noge! Pokažite, da ste na slovenski zemlji vi gospodje, ne pa nemškutarji!

V Nimnu pri Slatini bodo kmalu občinske volitve. Zanimanje v občini je živo.

V Št. Lovrencu na Drav. polju bo, kakor se nam poroča, prihodnji teden prav veselo, kajti vsaka peterih občin v župniji bo imela svojo gostijo.

Pomiloščenje. Pri zadnjih porotnih obravnavah na smrt obsojene osebe so bile pomiloščene: Jakob Gerlič je dobil sedaj 20 letno ječo, istotako Jernej Letnik, Franc Lovrec 15letno, istotako Marija Vertič, Marija Kerček pa 12letno. Zaradi na smrt obsojenega Ant. Mikleniča v Vuzenici bo še na Dunaju prizivna razprava.

Železnarna v Rušah je prišla v roke Slovenca gosp. Al. Pogačnika iz Cerknice na Kranjskem.

Vlak skočil s tira dne 29. t. mes. v Mariboru ob 8. uri zjutraj proti Hočam. Nereča se ni nobena zgodila.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se bodo nastavili poštni nabiralniki pri Sv. Duhu, v Kutoncih, Kralovcih, Grabonošu in Rožičkem vrhu. Občinam Sv. Duh, Terbegovci, Grabinci, Kokolanjšak, Gaberci, Renkovci, Kutonci, Galušak, Sovjak, Kočki vrh, Kralovci, Grabonoš, Grabonoški vrh, Okoslavci, Dragotinci, Rožički vrh, Stanetinci se bode po 3krat na teden dostavljala pošta.

Pri Sv. Marku pri Ptuj se je med mladino začelo novo narodno življenje. Dne 9. febr. bo mladina priredila veselico v bralnem društvu. Mnogo vspeha!

Poročil se je minuli ponedeljek v župnijski cerkvi Št. Janž na Peči Anton Slomšek, gospodar na slavnem Slomu v ponkovski župniji, najbližji sorodnik rajnega škofa Slomškega z gospodič. Nežo Delakorda, hčerjo znanega narodnjaka iz Št. Janža. Bog blagoslovi mladi zakon!

Kdo je boljši? »Štajerc« si že ne ve drugače pomagati proti nam, kakor da kaže svoje škodoželjno veselje nad obsodbami, ki so zadele nekatere sodelavce naših listov. Dovoljujemo si tu staviti »Štajercu« uganko: Nedavno se je bralo o velikem goljufu Kečkemetiju, ki je ukradel veliko tisočakov, pa roka človeške pravice ga ni dosegla. Pred kratkim je pa na Spodnjem Štajerskem nek sicer pošten in skrben kmet vstrelil zajca,

ker mu je škodo delal. Zavoljo tega je bil obsojen na tri mesece zapor. Povej nam, »Štajerc«, kdo ti je poštenjši in ljubši, neobsojeni Kečkemeti ali pa obsojeni kmet?

Živela zaspanost! Bralno gospodarsko društvo pri Št. Janžu na Dravskem polju se je prostovoljno razpustilo.

Sv. Jernej pri Konjicah. Pri nas dobimo s 1. februarjem t. l. poštno nabiralnico za kraje: Sv. Jernej, Kolačno, Petelinek, Ličnica, Brezje, Vrh in Zgor. Laže. Poštni pot bode šel vsak dan enkrat od nas k Sv. Duhu v Loče.

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. se je poročil gospod Leopold Viher, učitelj pri Sv. Ilju v Slov. gor. z gospico Mimiko Zinauer. Bilo srečno!

Slovenci, posnemajmo! Südmarkine užgalice so prinesle temu, Slovincem tako pogubnemu društvu l. 1900 dobička 5116 K, l. 1901 pa celo 7722 K. Mi Slovenci imamo užgalice sv. Cirila in Metoda, kojih čisti dobiček se uporabi za podpiranje šol na narodno-nevarnih krajih. Kupujmo te užgalice!

V Novicerkvi je bil danes teden pokopan Jožef Škoflek-Dvorski. Njegova rodovina je imela skozi 300 let eno tukajšnih najlepših posestev. V prejšnjih časih so bili prosti tlake in podložni naravnost deželnemu poglavarju, za to so jim rekli ljudje: »Dvorski«. Leta 1683, to je takrat, ko so bili Turki na Dunaju, je bil eden iz te rodovine za botra pri Novicerkvi. Z njim je prešlo posestvo v druge roke. N. v m. p.

Na Veliki Ravni pri Novicerkvi so oni teden cvele trobentice, vijolice, leskovje je poganjalo »mačice« in nekatera drevesa so imela že čudovito velike brste. Malo prezgodaj je bilo za januar.

Iz Zavrča. Res prav malokdaj dobite g. urednik kak dopis iz naše fare. Že skoraj leto dni ga ni bilo nobenega glasa iz Zavrča. In med tem časom se je tudi pri nas veliko predručilo. Zalostno je gledati, kako se širi po naši fari neka grda pošast, ki se po domače imenuje gična krota. Ta ničvrednež je že skoraj vso faro oblazil, in tudi med nekaterimi imenitnimi možmi je našel varno zavetje. »Štajerca« pripelje naša pošta kar cele kupe, a »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom« pa le par iztisov. In če bo tako pridno napredoval, kakor do sedaj, bode počasi s svojim strupom celo završko faro zastrupil. Celo naša cerkvena ključarja ga marljivo prebirata. Tudi smo imeli dne 19. januarja občinske volitve za občino Turski vrh. Občinskim predstojnikom je zopet izvoljen Blaž Bratuša. Odbornikom pa sledeči možje: J. Pungradič, F. Krajnc, J. Ivančič, Št. Levanič, Fr. Jurgec, J. Pungradič, Št. Vesenjak, Fr. Pungradič, Peter Kokot, Št. Pungradič in J. Težak. Tudi v občini Zavrč so bile volitve. Za občinskega predstojnika je izvoljen gostilničar gosp. Tomaž Murkovič. Občinski predstojniki, delajte na to, da dobimo Zavrčani dvojezični poštni pečat. Dosedaj se vedno imamo samonemškega, kakor da bi bili kje na Pruskem. Saj smo tudi mi Slovenci, zakaj tedaj ne bi zahtevali slovenskega poštne pečata. To si sedaj občinski predstojniki dobro zapomnite. Toliko za sedaj, ako pa mi g. urednik dovolite, bom se zopet kaj oglašil v vašem cenjenem listu.

Iz Savinjske doline. Prihodnji teden se bosta poročila gosp. Ant. Turnšek, sin gosp. Ant. Turnškega, posestnika in trgovca v Mariji Nazaret z gospico Anico Goričar, hčerjo g. Ant. Goričarja, postarja in posestnika v Mozirju.

Na Bizeljskem smo imeli v nedeljo 26. t. m. volitev župana, pri kateri je bil izvoljen častivredni g. Jože Pečnik. Bil je že tudi pred nekimi leti župan bizeljske občine.

Umrli je dne 20. t. m. na Privojah na Kranjskem Juri Wagaja star 97 let, oče g. župnika v Svičini. N. v m. p.

Makole. Pri nas so občinske volitve srečno dokončane. Vseh šestero občin naše župnije je ostalo popolnoma zvestih naši

katoliško-slovensko-kmečki stranki. Naši župani, to so Vam sami izkušeni, vrli krščansko-narodni možje: Anton Jančič za občino Sv. Ana, Jurij Skale za Jelovec-Makole, Martin Novak za Dešno, Štefan Strižič za Pečké, Andrej Finšgar za Stopno, Jakob Kosar za Štatenberg. Slava! — — — »Štajerc« in njegovi pristaši popolnoma pogoreli.

Umrli je v Sarajevu 20. t. m. 64-letni Franc Pirc, brat dobovskega nadučitelja in potomec generalnega vikarja istega imena v Ameriki kot kalkulant pri deželni vladi v računskem oddelku, bivši gardni nadlajtenant rajnega meksikanskega cesarja Maksimilijana, lastnik mnogih zaslužnih medalij. Bil je zadnji do zdaj živeči častnik, kateri je bil v Kveretaru s cesarjem Maksom vjet, k smrti obsojen, pa od predsednika Juareza pomiloščen. Bodi mu tuja zemljica lahka!

Cerkvene stvari.

Iz konjiškega okraja. V konjiškem okraju je slovensko ljudstvo v ogromni večini. Vendar gospodarijo Nemci in posilinemci v okrajnem zastopu. Le ena tretjina je slovenskih zastopnikov. Vzrok temu je pač krivični volilni red, po katerem peščica tržanov zapoveduje vsemu okraju. Razprave v sejah se vrše seveda samo v nemščini; na slovensko manjšino se ne ozira. Tako dohajajo k seji naši možje po 2 do 3 ure daleč in ne vedo, kaj se bo obravnavalo, ker se jim pošilja dnevni red — nemški. Ko pa gredo iz Konjic, se povprašujejo, kaj se je neki vršilo v seji. Ni čudo, da jim pri teh razmerah ni veselja redno prihajati k sejam. Kar pa je pri tem še posebno žalostno, je to, da se tudi slovenski zastopniki, da celo taki gospodje, ki se imajo za voditelje Slovencev v Konjicah, pri obravnavah poslužujejo edino le nemščine. Naj bi vendar pomislili, da jih je izvolilo slovensko ljudstvo, katero zastopajo.

Pri Sv. Barbari pod Mariborom se je v nedeljo dne 19. jan. ustanovila tudi mladeniška Marijina družba. Precej mladeničev se je udeležilo slovesnega skupnega obhajila med rano sv. mašo. Kakor kaj lepo napreduje dekliska Marijina družba — šteje že 100 družbenic — daj Bog in Marija, da bi čvrsto rastla in napredovala tudi mladeniška Marijina družba, saj pod varstvom Marijinim je mladeniču prijetno živeti, pod mogočno Marijino zastavo se je mladeniču lahko vojskovati zoper različne sovražnike mladeniške časne in večne sreče!

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. g. kapelani: Franc Krošel iz Laškega v Marenberg; Anton Strgar iz Starega trga v Laško; Alojzij Šijanec iz Šostanja v Mozirje; Jožef Poplatnik iz Male Nedelje v Šostanj; Peter Zdravec iz Št. Janža na Drav. polju k Mali Nedelji; Franc Gosak iz Št. Andraža v Slov. gor. k Št. Janžu na Dravskem polju. Franc Planinc, dozda provizor v Stopercih, pride za kaplana v Stari trg.

Društvena poročila.

Sv. Jurij ob juž. želez. Znano je, da imamo tudi pri nas kmetško bralno društvo. Potipati pa moramo danes nekoliko njegovega vnetega predsednika. Naše društvo je že par let precej zmrznjeno. Gospod predsednik, kedaj boste sklicali redni občni zbor, kedaj boste zborili kaj za narodni napredek? Na občnem zboru se vidimo! — Živahno gibanje tukajšnjih fantov kaže, da se veselo razcvita narodna zavednost med mladino. Tolažilno je slišati po večerih v posojilnični hiši pod nadzorstvom organista-mladeniča veselo petje naših mladeničev, ki se vadijo razne narodne pesmi za pevski zbor. Upati je, da v kratkem tudi pri nas vstane zavest obmejnih mladeničev. Živeli slovenski fantje!

Sv. Ana na Krembergu. »Z družinami in z novimi močmi«, to je geslo našemu bralnemu društvu za novo leto. Koj spočetka tega leta je podalo mali zabavni večer 12. t. m., kojega so počastili dragi, velikega spoštovanja vredni gostje, možje korenjaki od Sv. Jurja v Slov. goricah, od Sv. Benkdikta, kakor tudi od Sv. Trojice itd. Naj omenim

le vevredno učiteljstvo Št. Jursko s svojim starostom g. Rajšp-om, g. okrajnega načelnika Št. Lenarčkega, več županov in veleposestnikov od Sv. Jurja itd. Žalibože pa sta bila med množico občinstva od domačih kmetov le 2, reci in beri dva pričujoča. Možje, kmetje dragi Sv. Anovski, sosedni Št. Jurski so dali lep zgled, da storite njim enako tudi vi! — Prva igra »Ne vďajmo se« je dobro uspela, da bi se le učili tudi iz nje nauk oni, ki radi nemškutarijo z »rihter«-jem, »Ausschuss«-om in tako naprej. Kako lepe slovenske besede imamo! Zakaj segamo po nam okornih tujkah? Kot druga igra se je, in sicer ta večer v drugič predstavljala preganljiva »Lurška pastarica«. Igrala se je, kolikor na naših odrih mogoče, dovršeno lepo, kakor je eden šentjurskih gostov sam v govoru pripoznal. Prav ljubko so vmes prepevale benediške deklice-pevkinje, za kar jim bodi prisrčna zahvala! H koncu se je zapela edna, katero so vsi znali, in pevkinje na odru in občinstvo je skupno zapelo Slomšekovo »Preljubo veselje, o j kje si doma«, in s tem je bil spored istega večera zvršen v našo in gostov zadovoljnost. Prav posebno zahvalo še izreče odbor vlč. g. M. za jednat govor, kojega je blagovoljno prevzel mesto izostalega mladenčca. — V pondeljek nato je vprizorilo bralno društvo isto igro »Lurška pastarica« brezplačno za tukajšnje šolske otroke. Ni treba omenjati, da je njim močno ugajala. Že zdaj omenimo, da bode bralno društvo priredilo dne 9. februarja drugi letošnji zabavni večer z igrami: Čevljar in bogati Anglež ali »v zadovoljnosti je sreča« in »Njegov maček«, humoristični prizor. Ob ednem se priredi pri isti veselici šaljiv srečolov obstoječ iz približno 3000 dobitkov. — Konečno si šteje odbor v dolžnost, da kliče deklice, ki je bila ves čas, odkar obstoji bralno društvo, zvesti ud društva, in ki je neutrudno pomagala pri skoraj vseh vprizorjenih igrah s svojimi prijetnimi nastopi, da bi jo spremljal sedaj, ko nastopi novi stan, v človeškem življenju božji blagoslov, in ostal pri njej tudi tedaj, ko bode na tujem gospodovala ob strani svojega moža — daleko proč od prijaznih Slovenskih goric.

Sv. Jurij na Ščavnici. Dne 5. januarja t. l. je imelo naše gasilno društvo svoj redni občni zbor, ter si je za to leto izvolilo tale odbor: Matej Čagran, načelnik; Anton Vogrinec, namestnik; Ivan Košar, tajnik in blagajnik; Franc Domanjko, prvi vodja brizgalk; Franc Švagl, drugi vodja brizgalk; Jakob Nemec, vodja plezalcev; Matej Vrzal, namestnik prvega vodja; Martin Hrašovec, namestnik drugega vodja; Ludvik Zver, namestnik plezalcev; Ivan Ketis, sanitetni oskrbnik; Alojz Kopun, oskrbnik orodja. Društvo šteje sedaj 34 rednih udov, kateri so večidel tudi vsi udje bralnega društva, ker naše ljudstvo izprevidi, da le edino bralna društva, katera so pri nas večinoma na katoliško-narodni podlagi urejena, da le ona zamorejo širiti pravo narodno izobrazbo, saj pa si je naše društvo izvolilo tudi geslo: »Iz ljubezni do bližnjega, po katoliško-narodni poti vedno naprej!« Nadalje nabiramo tudi dobrovoljne darove za društveno zastavo, za katero so nam že darovali gg.: Franc Vogrinec, trgovec 6 K; Oto Ploj, notar v Gor. Radgoni 10 K; dr. J. Gorički, odvetnik v Gor. Radgoni 6 K; dr. Leo Kreft, zdravnik v Gor. Radgoni 5 K; č. g. Janžekovič, kaplan pri Sv. Petru 2 K; Jan. Čirič, organist ondi 2 K; J. Pelcl, 2 K; Franc Hausman, 1 K; A. Jurkovič 1 K. Nadaljne darove sprejema hvaležno društveno vodstvo.

Bralno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom je imelo v nedeljo 19. jan. t. l. svoj jako zanimivi letni občni zbor. Ker je društvo skoraj celo pretečeno leto spalo — vzbudilo se se je le proti koncu leta — je plačalo udnino za 1901 samo 22 udov. Dohodki so znašali 60 kron, stroški pa 58 kron 54 vin. Po končanih poročilih se je izvolil za 1902 sledeči odbor: kaplan Fr. Gomilšek, predsednik; Fr. Jeger, podpredsednik; nad-

učitelj Fr. Krajnc, tajnik; Fr. Krepek, blagajnik; mladenič Jožef Mulec, knjižničar; Jan. Krajnc in Jan. Pihler, odbornika; Jurij Bezjak in Fr. Domitar, namestnika. Na to je v iskrenih besedah razložil kaplan Gomilšek prekoristni namen, različne pomočke in veliko važnost bralnega društva. Posebno je pohvalil mladeniče in dekleta, katerih je že veliko število pristopilo društvu. Sedaj nastopita mladeniča A. Arnuž in Ig. Rajzman in prav dobro deklamujeta več krasnih pesmic, nato zapojó mladeniči mladeniške zveze veličastno »Velegrajsko himno«. Pa tudi naša dekleta niso hotela zaostati. Štiri deklice, Al. Cviki, Liza Arnuž, Liza Čeh in Jera Nipič so s svojimi lepimi deklamacijami pokazale, kako jim srce gori za slovenski narod. V resnici krasno in ganljivo — lepo so na to zapele tri vrle pevke, hčerke učitelja Škofiča, navdušeno pesem »Slovenka sem«. Nastopita še dva mladeniča kot govornika. Domači mladenič Mulec navdušuje svoje tovariše za branje dobrih knjig in časnikov ter za krepko narodno delo; mladenič Žmavc, predsednik bralnega društva pri Sv. Ropertu v Slov. gor., pa v krasnem nagovoru izrazi svoje veselje, da je na ta zbor došlo tako veliko število mladeničev in deklet ter želi, da bi zveza mladeničev barbarskih in roperčih najuspešneje delovala za pravi narodni napredek v obeh župnijah. Burno odobravanje zborovalcev je sledilo besedam obeh mladeničev. Med posameznimi točkami je zapel domači mešani zbor pet jako lepih pesmic. Občni zbor je zaključil šaljivi srečolov, ki je s svojimi šaljivimi dobitki pripravil vsem udeležencem veliko veselja, smeha in zabave. Udeležba je bila velikanska, gotovo čez 300 ljudi; mnogo je bilo vrlih posestnikov in posestnic, še več mladeničev in deklet! Prišli so v lepem številu na zbor mladeniči roperčki, potem več narodnih posestnikov iz župnije Sv. Martina in predsednik bralnega društva v Krčevini pri Ptui. Nekateri nasprotniki so hoteli motiti zborovanje, pa so se silno osmešili! Prav se jim zgodi! Marsikdo je ob tej priliki rekel: »Sedaj pa ravno pristopim društvu, saj sem se danes prepiral, za kako dobro stvar se gre!« Tako veličastnega zbora še naše bralno društvo ni imelo. Ta zbor je jasno dokazal, da pri Sv. Barbari še biva čvrst slovenski rod, vnet za vero očetov in za materni jezik slovenski. Živeli vrli Barbarčani!

Iz Žič pri Konjicah. Naše bralno društvo imelo je v nedeljo dne 12. t. m. svoj redni občni zbor. Predsednik, g. Luka Grobelšek, otvori zborovanje s kratkim, a jednatim govorom ter se zahvali vsem udom za krepko podporo in želi, da bi v nastopnem letu še bolj napredovalo naše društvo. Blagajnikov račun se je našel v popolnem redu. Predsednikom bil je soglasno voljen zopet g. Luka Grobelšek, posestnik tukaj; branil in upiral se je sicer na vse kriplje predsedništva, a udal se je naposled soglasni želji vseh zborovalcev. Drugi odbor je sestavljen sledeče: g. Josip Podkubšek, podpredsednik; g. Janko Časl, učitelj, tajnik; g. Ignacij Brglez, ekonom, pristav, blagajnik; g. Ivan Klinec, knjižničar; gg. Ulčnik Ivan, glastec Ivan in Klinec Josip, odborniki. Društvu je na novo pristopilo 20 udov. — Gosp. Brglez Ignac predaval je o obnovitvi ali regolanju vinogradov. Tudi pri nas se je že pokazala trtna uš, katera preti pokončati vse vinograde. Zato pa na delo vinogradniki! Nikar ne čakajte, da ne bode prepozno! Zaprite pot trtni uši s tem, da obnovite svoje vinograde! Ako želi kdo obnoviti svoj vinograd, pa si ne ve sam pomagati prav, tedaj naj vpraša g. predavatelja, gotovo mu bode rad nasvetoval marsikaj važnega in koristnega.

Iz drugih krajev.

Visoka starost. Dne 26. t. m. je umrl v Mergu na Primorskem (občina Čres) najstarejši mož vsega otoka Čresa v visoki starosti 104 let. Bil je jako siromašen in je živel skrajno zmerno. Bil je do zadnjega čil in zdrav ter pri povsem čistem razumu.

Zašil si je usta. Iz Dublina poročajo: Večletnemu uslužbencu okrajne bolnišnice v Tiptonu Jeremiju Peabody ni dopadla hrana, katero so mu dolgo časa dajali. Da bi mu ne bilo treba več jesti navadne hrane, izmislil si je pametno. Vzel je mož čisto navadno šivanko z nitjo ter si popolnoma zašil usta. Ko so ga našli zjutraj v takem položaju, so pozvali zdravnika, ki mu jih je zopet odprl. Peabody je bil prav vesel, da je zopet lahko jedel in govoril. Hranijo ga sedaj ob pičli hrani, in če se mu ne zastupi kri, ne bo nobene nevarnosti.

Poroka najbogatejšega človeka na svetu. Iz Londona poročajo, da je g. Beit edini posamezen človek na svetu, kateri premore bilijon dolarjev. Ta mož se bode v kratkem poročil z gospo Ladenburg iz New-Yorka.

Arabsko zdravništvo. Pri Arabcih v Algiru je še pač zdravništvo na zelo nizki stopnji. Ondotni zdravnik se ničesar ne uči, kakor pisati in brati ter spoznavati par strupenih in zdravilnih rastlin, katere potem rabi brez razločka pri vseh bolnikih. Največ pa zdravi z mohamedanskim sv. pismom, to je koranom. Na raznobarvne koščke papirja zapiše par kitic iz korana ter da bolniku požreti. Včasih pa tudi tako popisane papirčke kuha ter da bolniku izpiti — vročo vodo. In bolnik ozdravi, ako ne — umrje.

Preosnova našega topničarstva. V petek, 24. t. m. se je vršil že peti vojni svet pod predsedstvom cesarjem. V tem svetu posvetovali so se tudi o vprašanju novih topov. Tozadevna posvetovanja posebno glede velikih topov s pripravo se bodo še nadaljevala in se bodo vršili poskusi z njimi prihodnje jeseni. Naprava planinskih topov pa začne se kmalu in se predložijo dotični stroški v odobrenje prihodnjim delegacijam, ki se bodo vršile prihodnjega meseca maja. Prišli so tudi do prepričanja, da ena sama oseba ne more zapovedovati bateriji obstoječi iz osmih topov in se bode zaradi tega skrčilo število vsake baterije za dva topova, tako, da bo obstojala poslej baterija samo iz 6 topov. Tri take baterije bi tvorile eno divizijo in dve taki diviziji pa eden topničarski polk. Potemtakem bi štel vsaki topničarski polk 36 topov. Tudi se govori, da se bo organizirala za havbice posebna artilerija kakor tudi, da se bodo preosnovale planinske topničarske divizije, ki štejejo dosedaj vsaka po 11 topov.

Zviti porotniki. Pri nekem porotnem sodišču v Bukovini je bil obsojen zelo silovit človek. Enajst porotnikov je glasovalo z »da«, eden pa z »ne«. Predsednik dr. Gr. se je čudil takemu glasovanju, ko je bila krivda vendar tako jasno dokazana. Vprašani porotnik mu pojasni: »Saj smo glasovali vsi za obsodbo, toda ker smo vsi porotniki kmetje, ter smo se bali, da nam hudobnež še koče zapali, zmenili smo se, da vpišemo enega med nami, kakor da bi bil proti obsodbi. Na ta način ne bo vedel malopridnež, kateri ga je proglasil nekrivim ter nam bo vsem prizanesel.«

Ukraden konj. Nekemu kmetu na Štajerskem je bil eno noč najlepši konj iz hleva ukraden. Ko zjutraj kmet konja pogreši, ga povsod išče in poižveduje za svojim konjem, in tudi druge ljudi pošlje naokoli, da bi kdo konja našel. Ali vse poižvedovanje je bilo zastoj, konja ni bilo. Zato se kmet odpravi na konjski sejem v mesto, da bi si drugega kupil. Na sejmu med drugimi konji tudi svojega konja na prodaj zagleda. Kmet hitro h konju pristopi, ga za uzo prime in na ves glas reče: »Ta konj je moj, pred 3 dnevi mi ga je nekdo po noči ukradel.« Tat pa, ki je konja prodajal, pristopi h kmetu in ves prijazen reče: »Prijatelj, vi se motite, konj je moj, znabiti je podoben vašemu, jaz ga že čez eno leto imam.« Kmet nekoliko pomisli, potem pa hitro z rokami konja oči zakrije in reče: »No prijatelj, ko ga že zares toliko časa imate, mi pa povejte, na katerem očesu

je slep konj.« Tat pa, ki je konja zares ukradel in ga ni na tanko ogledal, reče tja v en dan: »Na levem očesu je slep, mar mislite da ne vem, in mi tako vprašanje stavite.« — Zdaj kmet konju oči odkrije in reče okoli stoječim ljudem: »Poglejte, konj ni kar trohe slep, jaz sem tatu zato tako vprašal, da je tat na licu mesta na dan prišel in se ujel.« Tat pa se je hotel med druge ljudi pomešati in pobegniti. Ali trde roke slovenskega kmeta so ga kmalu obdržale in ga toliko časa držale, da je prišla policija in ga odvedla v varno zavetje. Ljudje okoli stoječi so se smejali in rekli, ujel je zvitega ptička. Tat je moral konja nazaj dati in zaslužen kazni prestati.

Generali naše države. Vojski šematizem za leto 1902 izkazuje v aktivni službi 38 generalov topničarstva in konjeničstva (tri zvezde), 105 podmaršalov (2 zvezdici) in 156 generalmajorjev (ena zvezdica na vsaki strani), torej skupno 299 generalov. Najstarejši aktiv. general je Evgen baron Piret, 80 let star, ki stoji na čelu trabantske telesne garde. Najmlajši general topništva je zborni poveljnik Friedler v Lvovu v 59 letu. Najstarejši podmaršal je princ Avgust Windischgrätz v 73 letu, najmlajši Alfons Makowiczka, prideljen 10. zboru v Przemyslu, v 49. letu. Najstarejši generalmajor je Em. Cvetičanin, poveljnik orožnega zbora za Bosno in Hercegovino v 68. letu, najmlajši Hinko Ruprecht, poveljnik domobranske brigade v Stolnem Belemgradu, v 47. letu. Nadvojvode so brez mala vsi med temi, izmed njih je najstarejši general topništva, nadvojvoda Rainer, najmlajši podmaršal nadvojvoda Otto.

Jan Kubelik in poljubi. Slavnoznan čiški glasbenik Jan Kubelik se nahaja sedaj v Ameriki. Tega glasbenega mojstra obdružujejo vsi, ženske pa še posebno. Evo primer: Ko je te dni ostavil Brooklynsko »Academy of Music«, kjer je bilo največ poslušalcev nežnega spola, napadle so ga navdušene ženske in mu skoraj raztrgale vso obleko, predno je moral priti v svoj voz. Vsaka posamična brooklynska krasotica ga je hotela goreče poljubiti ali mu odrezati par las. Zastoj je klical Kubelik: »Prosim, gospice, pustite me!«, kajti nihče ga ni slišal in vključ vsestranski obrambi je Kubelik dobil nešteto — poljubov.

Otrok vsled pijanosti umrl. V Toplicah na Českem je v okolici stanujoči trgovec Anton Häusel nakupoval razne stvari za svojo prodajalnico. Seboj na vozu je imel tudi svojo 6 letno hčerko. Ko se je trgovec za nekaj časa odstranil, je pričelo dekletce brskati po vozu in našlo je steklenico žganja,

katero je četrto steklenice izpil. Ko se je oče vrnil, našel je svojo 6 letno hčerko v nezavesti. Otrok je vsled zavžitega žganja umrl prej, predno so prihiteli zdravniki.

Gospodarske drobtinice.

163 milijonov hektolitrov vina pridelalo se je l. 1900 na celem svetu. V Evropi se ga je pridelalo 150 milijonov, v Aziji 1 milijon, v Avstraliji 180 tisoč hektolitrov. Kar se tiče Evrope pridelalo se je na Francoskem 1900 l. 67, v Italiji 30, na Španskem 28, v Avstriji 4 in pol milijona hektolitrov vina.

Jame za saditev sadnega drevja. Če jeseni drevje sadiš, izkopli jame nekaj tednov poprej, če pa sadiš spomladi, naredi jame že prejšno jesen. — Jame naj imajo v dobri debeli zemlji po 1 m premera in po 60 cm globokosti, v slabši zemlji pa po 2 in 2 1/3 m premera in po 1 m globokosti.

Gospodarski boj proti Nemcem. Krakovsko trgovsko društvo je na svojem obnem zboru sklenilo, vse trgovske zveze z Nemčijo opustiti. Društvo bode tak poziv poslalo tudi vsem poljskim trgovcem.

Loterijske številke

Trst	25. jan. 1901.	55, 58, 8, 79, 70
Linc	» »	88, 60, 74, 21, 5

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna priljubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Društvena naznanila.

Dne	2. svečana:	»Slovanske čitalnice v Mariboru« običajni ples v Narod. domu.
»	»	»Del. pevskega društva »Slavec« maskarada v Narod. domu v Ljubljani. Začetek ob polu 8. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva v Braslovčah« s sodelovanjem »Pevskega društva« predpustna veselica v Grad-ovi gostilni. Igra in petje.
»	»	»Bral. društva v Žičah« predavanje po večernicah v novi šoli. Govori gosp. učitelj Jelovšek o živinoreji.
»	»	»Bral. društva na Ljubnem« občni zbor popoldne v bralni sobi.
»	»	»Kmet. bral. društva v Št. Ilju v Slov. gor.« veselica v gostilni gospe Barbare Muršec v Čirknici. Začetek ob 4. uri popoldne.
»	»	»Kmet. bral. društva v Gornji Radgoni« občni zbor v prostorih gospoda Osojnika. Tombola petje.
»	»	»Kmetijskega bral. društva v Jurovcih pri Ptuj« občni zbor ob 3. uri popoldne. Po zborovanju zabava.
»	»	»Kmet. bral. društva v Hajdinu pri Ptuj« občni zbor in društvena veselica v gostilni g. Jan. Graharja ob 3. uri popoldne.
»	»	»Čitalnice v Šmarji pri Jelšah« v gostilni g. K. Jagodiča ml. Petje in godba. Začetek ob 7. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva v Starem trgu« v prostorih »Kmet. zadruga v Slovensgradci« veselica s šaloigro, petjem in plesom. Začetek ob 5. uri popoldne.
»	»	»Bral. kmet. društva v Jurovcih pri Ptuj« občni zbor ob 3. uri popoldne. Po zborovanju zabava.
»	»	»Tambur. društva »Zvonček« pri Sv. Juriju ob Taboru« veselica v prostorih gospoda Južna. Začetek ob 5. uri popoldne.
Dne	8. svečana:	»Narodne čitalnice v Ptuj« plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer.
Dne	9. svečana:	»Telovad. društva »Celjski Sokol« maskarada v Narod. domu v Celju. Začetek ob 8. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva pri Sv. Marku poleg Ptuj« veselica. Igra: »Lurška pastarica«.